

D E
PARTU PRAEMATURO ARTE
PROVOCANDO.

DISSERTATIO

INAUGURALIS MEDICO-OBSTETRICIA

QUAM

CONSENSU ET AUCTORITATE

GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS

IN

ALMA LITERARUM UNIVERSITATE

FRIDERICA GUILIELMA

UT SUMMI

IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES

RITE SIBI CONCEDANTUR

DIE VI. M. APRILIS A. MDCCCXLIII.

H. L. Q. S.

PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

ALFREDUS SCHNIEBER

LUSATUS.

OPPONENTIBUS:

G. WEISE, med. et chir. Dr., med. pract.

A. M. SCHULZE, med. et chir. Dr.

A. SEYDEL, med. et chir. Cand.

BEROLINI, TYPIS NIETACKIANIS

V I R O

ILLUSTRISSIMO, EXCELLENTISSIMO,
AMPLISSIMO

CAR. ALEX. FERD. KLUGE,

MEDICINAE ET CHIRURGIAE DOCTORI ET PROFESSORI PUBLICO ORDINARIO IN ACADEMIA REGIA MEDICO-CHIRURGICA MILITARI, PROFESSORI PUBLICO EXTRAORDINARIO IN UNIVERSITATE LITERARIA BEROLINENSI, REGI A CONSILII MEDICIS INTIMIS, NOSOCOMII CARITATIS BEROLINENSIS DIRECTORI, EQUITI AB AQUILA RUBRA ORDINIS IN TERTIA CLASSE
ETC. ETC.

PRAECEPTORI SUMME VENERANDO

NEC NON

P A T R I

DILECTISSIMO, OPTIMO

J. PISTOTH. SCHNIEBER,

MEDICINAE ET CHIRURGIAE DOCTORI, MEDICO PHYSICO ET
PRACTICO, INSTITUTI REGII AD ANIMI MORBOS SANANDOS
SORAVIENSIS MEDICO GUBERNANTI,

AD CINERES USQUE COLENDO

HASCE

STUDIORUM PRIMITIAS

PIO GRATOQUE ANIMO

D. D. D.

AUCTORI

Aggredienti mihi ad describendam rem gravio-
rentioribus demum temporibus excultam et a viris summa
auctoritate aequè refutatam ac comprobatam, haud igno-
rum est, a nonnullis arrogantiae me posse accusari,
quippe qui tiro virorum rei obstetriciae experientissimo-
rum sententias et argumenta impugnare velim. Atta-
men, quum meum sit, in hac scriptione, quid ego de re
mihi proposita scotiam, asserere, et quum praeterea plu-
rimi obstetricatores illustrissimi hanc novam operatio-
nem ab omni parte comprobaverint, cujus excellentia
eius observatione et experientia satis larga ita eluxit,
ut hodierno tempore lubenter ad operationes obstetri-
cias referatur, constitui apud me, tractatum de partu
praenatiuro artificiali componere, ex quo historia et in-
dices hujus operationis una cum diversis operandi me-
thodis eluceant. Tantum abest, ut opiner, hoc libello
aliquid profici posse ad hanc operationem planius co-
noscendam felicisque excolendam, ut voluerim tantum
singulari quadam scriptione breviter sed accurate com-
posita rem iis explicare, qui hujus operationis prima
elementa et, quae adhuc de ea innotuerunt, cognoscere
velint. Hoc loco facere non possum, quin commemo-

rem, me jam scholis praeceptoris mei summe venerandi.

III. Kluge, quum ad artis obstetriciae studium in universum, tum imprimis ad hanc operationem allectum et perductum esse; idque eo magis, quia hac operatione cante et secundum certas indicationes pertractata, excerebrationem, quae non semper adeo certis indicationibus, non accuratissime ratione habita, utrum adhuc vivat foetus, nec ne, instituitur, et postremo nihil praeterea efficere potest, quam ut matris vita servetur, tolli posse mihi persuasi. Nam ante omnia alia id potissimum respiciendum est medico obstetricanti, ut et matris et foetus vita aequae servetur. Sed in casibus difficilioribus, in quibus partus uno alterove impedimento coercitus solis naturae viribus effici et ad finem perducere non potest, remediis nostris, quae operatione quadam nituntur, nonnunquam utrumque assequi non possumus. Nam excerebratione uti non licet, nisi foetum jam exspirasse persuasum habemus, et tunc tantum unius hominis vita, matris, est servanda, dum vita foetus jam extincta est. Laparohysterotomia, si a matre conceditur, vita matris magnum in periculum adducitur et ab altera parte non infanti quidem faustus exitus semper ominandus. Praeterea forceipe adhibita saepius etiam vita foetus tentatur si quidem, ut a nonnullis commendatum est, saepius atque etiam in partibus levioribus impedimentis retardatis eam adhibemus, De synchondrotomia non amplius dicendum videtur, quum haec operatio nostris temporibus a medicis obstetricis jure refutetur. Quae quum ita sint, facile est intellectum, nos remediis nostris in plurimis casibus gravioribus id assequi non posse, ut duorum hominum vitam servemus, quum semper duo immi-

neant pericula, alterum mors foetus, alterum vita matris admodum petita, quod utrumque periculum compensari videtur partu praematurum artificiali. Liceat nunc mihi de historia operationis ad partum praematurum provocandum pauca asserere. Jam antiquissimis temporibus, primum abortum efficere ab omnibus atque etiam a medicis omnino comprobaretur, mulieres ad edendum parum ineptae variis remediis et externis et internis abortum procurarunt, uti satis apparet ex Ovidii carminibus et praeceptis Aëtii medici sat multis. Sed quamquam scire juvat, jam illis temporibus id spectatum esse, ut femina antea foetu liberaretur, quod vivum infantem edere non posset: tamen haec res huc pertinere mihi non videtur, quum actione hac, ut Aëtius ipse dicit, valde periculosa, semper foetus vita extingueretur et eo modo operatio, quam describere aggressus sum, ab illa pristina prorsus sit diversa, quippe quae potissimum id efficere studeat, ut foetus vita conservetur. Partus praematurus artificialis, de cuius indole propria postea disseram, primum in Britannia a medicis institutus est, consilio antea habito a viris tum spectatissimis de eius probabilitate et dignitate, et quidem Dr. Macaulay hoc modo infantem vivum primus ad lucem produxit. (1756). Dr. Kelly apud eandem feminam ter partum praematurum commovebat non sine laeto eventu, quum duo infantes viventes ederentur. William Cooper a nonnullis primus partum praematurum arte provocasse creditur, sed minus accurate. Nam Cooper promulgans sectionem caesaream factam in tractatu suo hoc tantum praecipit, ut abortus artificialis efficiatur, ne mater sectioni caesariae periculosissimae exponatur; ex quo elu-

cet, medicum illum illustrissimum ad foetus vitam servandam nullo modo respexisse et ita finem praeclarissimum et saluberrimum nostrae operationis plane omisisse. Eodem errore implicati scriptores mihi esse videntur, qui Paulum Scheel auctorem partus artis praematuri indicant, quippe qui de abortu quidem artificiali, sed non de partu eo tempore provocando disserit, quo foetus ad vitam extra matris uterum agendam aptus est. Permulti praeterea medici anglici excoluerunt hanc operationem, quum minime ut medici germanici et francogallici eventibus nonnullis felicibus ceterarum operationum graviorum fidentes, hanc operationem matri et infanti saluberrimam studiose exercerent et adeo praeferrent laparohysterotomiae, praesertim quum numerus infantium hac operatione graviore et periculosa servatorum minime congruat cum numero satis magno foeminarum earum, quae post hanc operationem obierunt. Nova haec operatio exulta et commendata est praecipue a Denman, qui primus ejus mentionem publicam fecit, ab illustrissimis Burns, Hull, Barlow, Merri-man. Barlow complures casus divulgavit, in quibus partus praematurus arte provocatus matri et infanti prosperum praebuit exitum. Merri-man quoque referre complures eventus felices hujus operationis (1). In Germania Weidmann primus commendavit, ut, si pelvis matris justo esset angustior, partus violentus institueretur post mensem septimum graviditatis (accouchement forcé), quum hoc modo vitam foetus servari posse putaret, quae res, si accuratius esset examinata, jam e-

(1) Cf. Reisinger, die künstliche Frühgeburt.

mpore medicos ad nostram operationem perduxisset. Idem ex hac re, Weidmann nostram operationem, qua partus ipsa vi naturae fit, eo tempore ignorasse, statuta tamen postea propositione discipulos incitasse partum praematurum arte efficiendum (1). Paulo post praeceptum Weidmanni Franciscus Antoninus ai (1799) tractatum de hac operatione edidit. Sed pro quodam modo a medicis germanicis haec res negebatur et ita refutabatur, ut ne experimento quidem quam haberent, donec scriptis edocti egregiis Froriei, Reisingeri et Wenzelii, in quibus praestantia probabilitas hujus operationis summo ingenii acumine elaratur et permultis praesertim in Britannia feliciter tis experimentis comprobatur, plurimi medicorum germanicorum assidue eam excoluerunt et lubentissime in operationes obstetricias retulerunt, exceptis nonnullis paucis, ut Osiandro, Joergio, Steinio. Novissimis temporibus praecipue in Germania exculta est et inventionibus virorum illustrissimorum Ritgen, Dutrepont, Mende, Kluge, Busch, Naegelé, non Schoeller et Meissner. In Francogallia eodem tempore, quo Weidmann in Germania commendavit partum praematurum artificialem, medicus dam Roussel de Vauzemes in scriptinacula sua uales ad hanc operationem instituendam exhortatus Sed quum postea Baudelocque, vir gravissimus, publice refutasset, fere usque ad nostra tempora omnibus, ut scelus abominandum, rejecta est, donec

(1) Wenzel 1804 et Krauss medicus Moguntiacus, 1813 instituit.

Stolz libello suo (1) hanc novam operandi methodum apud medicos francogallicos introduxit, ubi Velpeau et Dubois mox eam exercuerunt ejusque notione scriptis egregiis cum aliis viris communicarunt. Etiam Ingduni Batavorum, Paviae et Mediolani operatio partum praematurum promovendum studiose exercetur (2).

DEFINITIO.

Negotium partus praematuri commovendi ea agendi ratio nominatur, qua natura sine periculo matris ad partum edendum adducitur, hoc quidem tempore, quo foetus nondum plane maturus, attamen ad vitam suis insus viribus degendam idoneus est. Discerni igitur debet ab hac operatione extractio foetus arte effecta, officio uteri violento modo diducto, quum in hac operatione foetus sola ante ad lucem producat, minime naturae paulo arte terminum regularem sollicitata; hinc pertinet abortus arte paratus, ubi remediis id efficitur, ut foetus expellatur nullo respectu habito ejus aetatis. Quum autem priore tempore hae operationes inter se diversissimae confunderentur et pro re eadem haberentur: non mirum est, quod pericula matri et infanti in his casibus huc minime pertinentibus, et periculi alterius actionis saepe partui praematureo artificiali imputata sunt, quam ob rem etiam multi obstetricatores, re negligenter definita, operationem hanc novam

(1) Mémoire et observations sur la provocation de l'accouchement prématuré dans les cas de rétrécissement du bassin.

(2) Cf. Schöller, die künstliche Frühgeburt bewirkt durch den Tampon. pag. 8.

ane saluberrimam refutabant, ejus indolem propriam accurate non norant.

Postquam hactenus breviter de historia partus praenati artificialis et de ejus definitione exposui, jam commoda et incommoda operationis nostrae perscrutator, et comparatis commodis et detrimentis explicabo, quatenus haec incommoda re vera talia sint, longeque minora quam commoda; eodemque tempore sententias virorum nonnullorum, aut probantium, aut impugnantium hanc methodum illustrabo. Primum loquamur de nonnullis sententiis, secundum quas non facile fieri possedeatur, ut operatio tali modo, quo ad hoc usque tempus acta est, instituat. Baudelocque, vir gravissimus, certum graviditatis terminum, quo operatio institui debeat, reperiri non posse ait, quum feminae gravidae fere semper tempus graviditatis parum accurate indicent et medicus praeterea ipse facile decipiatur mensibus autem ante conceptionem cessantibus, aut post eandem remanentibus. Propter tales errores facile fieri posse, ut operatio justo maturius instituat et sic partus vivus, et non vitalis expellatur, aut ut partus justo serius provocetur et infans major nullo alio modo ad lucem possit prodire, nisi ceteris operationibus obstetriciis adhibitis, qua re mater et infans duplex in periculum adducatur. Quod quidem argumentum controversum, etsi subtiliter nec sine rerum cognitione factum est, tamen non est ita grave, ut primo aspectu videtur, quamvis sententiis Baudelocquei magis confidere velis, quam nonnullorum medicorum germanicorum, qui non aequo adabili temperantia et assidua rerum investigatione vacae et quidem saluberrimae operationi se opposuerunt,

Nam plerumque tantum apud eas feminas partum praematurum provocabimus, quae jam antea multis cum impedimentis et laboribus propter pelvim angustatam defunctos tantum infantes émiti potuerant; et tales feminae si quidem sperare possunt, fore, ut vivum foetum edant, eo accuratius observationes suas instituunt et terminum graviditatis invenire student. Ceterum medicus experientia ductus non solum gravidarum verbis confidit, sed omnia argumenta et adjumenta colliget, et eo modo terminum certum reperiet, quum irregularitas mensium parva non tanti sit momenti, ut operationi instituendae impedimento esse possit. Deinde illustrissimus Baudouin loquitur, non posse mensem certum destinari dicit, in quo partus praematurus artificialis instituat, quum, si quidem et matri et infanti operatio pariter salutaris esse debeat, opus sit, ut quam diutissime protrahatur, quo foetus validior et ad spiritum ducendum aptior fiat; ab altera parte autem eodem jure, ut quam celerrime partus provocetur, quo facillime foetus et sine gravioribus impedimentis per pelvim angustatam possit transire. Haec indicationes valde inter se discrepare. Praeterea saepe occurrere, ut foetus uno alterove mense graviditatis, isto validior et crassior sit, et hoc modo felicem eventum partus praematuri rite et legitime instituti corrumpat. Quam sententiam ut paucis refellamus, quisque non concedet, hanc irregularitatem foetus aut majoris aut minoris rarissime occurrere, et potius foetum plurimum in casibus cum mensibus graviditatis certo quodam gradu crescere, quem bene nunc novimus. Et licet in partu praematurum instituto talis irregularitas quod attinet ad magnitudinem illam adsit, tamen haec res nunquam exitum

infelicem adducere potest, quum foetus major eo tempore, quo partum praematurum arte promovemus, tamen satis parvus sit et ossa cranii mollia et mobilia habeat, ut sine periculo per pelvim angustatam ire possit; foetus autem minor non semper ad spiritum ducendum ineptus et immaturus sit. Quod autem dicunt adversarii, nullum tempus certum aptumque posse inveniri, quo operatio instituatur, hoc plane vile et leve est. Nam etsi obstetricator cautus et prudens in quovis casu terminum ad operationem faciendam rei aptum semper eligit et exempli gratia, si pelvis non valde angustata est, quam diutissime operationem protrahet: tamen omnibus clarum est, etiam in adhibenda nostra operatione certos esse fines, quos egredi nefas est. Nunquam obstetricator animum inducet, feminam, cujus pelvis ita angustata est, ut sine dubio sectionem caesaream postulet et per quam foetus septem mensium minime possit exire, neque sexto mense partu praemature artificiali obstetricare, neque mense priore quodam abortum artificialem excipere, quum foetus nondum sit vitalis. Quae quum ita sunt, plane elucet, partu praemature arte provocando sectionem caesaream non posse excludi et plane omitti; neque tamen hac re de methodo illa praestantissima quidquam detrahimus. Nonne satis est, si id assequimur, ut infantes matris alicujus pelvi angustata praeditae servare possimus ab excerebratione, et eo modo matri unum praebeamus remedium, quo adhibito vivum partum parere possit. Nonne satis est, si usus ceterarum operationum obstetriciarum, quae a multis obstetricatoribus, qui naturae vi parum confidere videntur, saepissime atque etiam in casibus levioribus advocantur, sed matri et

infanti saepe periculosae sunt, operatione ad partum
 praematurum promovendum aliquantum minuitur? Sed
 multi obstetricatores has operationes auctoritate et lege
 artis comprobatae sanctiones habere videntur, quam quae
 simplici naturae observatione coëerceantur. Etiam a stru-
 ctura et habitu uteri adversarii causam ducunt, qua no-
 stram operandi methodum rejiciant. Dicunt enim, in
 illis partibus praematuris, qui variis de causis a natura
 ipsa instituantur, semper jam ante plures menses ute-
 rum ita mutari et ad partum praeparari, uti in parte
 regulari esse soleat, et dolores ad partum sua sponte
 et regulariter adesse. Haec omnia in partu praemature
 artificiali non adesse, quamobrem in magnum adducit
 periculum matrem, quum uteri structura nondum satis
 et apte sit mutata, ac dolores ad partum arte et remo-
 diis mechanicis et irritantibus excitentur. Quam ad res
 refellendam breviter haec fere respondenda nobis vi-
 dentur. Affirmari non potest, utrum in partu praem-
 aturo naturali tam plane esse mutatum ad partum
 imo inter partum praematurum artificialem satis magni
 temporis spatium datur ad formam uteri mutandam
 quod quidem semper fieri videmus. Praeterea minimè
 nobis placet, quod adversarii nostrae operationis partum
 praematurum naturalem levem et sine periculo esse di-
 cunt, ut ea ratione partus praematuri artificialis pericu-
 lus magis fiant conspicua: quum ab altera parte plane notu-
 sit et omnes in eo consentiant, partum praematurum
 fere nunquam causis externis et topicis oriri, sed potius
 semper tantum evenientem in organismo haud validè
 complicatum esse cum variis morbis et periculis. Quod
 attinet ad dilatationem orificii uteri mechanicam, hoc

oco adversarii magis partum violentum respicere videntur, quem graviolem vim in matrem habere negari non potest; sed nullo pacto licet timere, ne haec pericula tiam in partu praematuru artificiali eveniant. At quomodo, adversarii inqunt, accurate gradus angustatae pelvis constituatur, id plane et distincte fieri posse neantes. Quamquam negari non potest, medicum posse errare in definiendis pelvis diametris, etsi instrumentis raeclarissimis auctorum Baudelocque, Kluge, Stein, Aitken utatur: tamen haec res, si respicimus eventum, non tanti est momenti, ut ea re moti operationem ad partum praematurum possimus refutare. Praeterea operatio non nisi apud eas feminas instituitur, quae jam antea propter pelvim angustatam partum vim edere non potuerant; atque etiam apud has obstetricator prudens et cautus operationi operam non navat, nisi pelvis diametris accuratissime iterum investigata et definitis, quum magnae mutationes pelvis, a tempore partus ultimi ortae, longe aliam operandi rationem postulare possint. Quod autem illustrissimus Joerg allam et nullo modo adesse indicationem ad partum praematurum arte promovendum dicit, quum, si forte in partibus anteedentibus foetus propter pelvim angustatam non sit servatus, tamen postea in graviditate alia pelvis fere in integrum statum reducta esse possit: hoc argumentum ita ad probabilitatem tantum et verisimilitudinem prolatum est, ut neminem ab instituendo partu praematuru possit amovere. Liceat mihi nunc afferre, quae adversarii opponant nostrae operationi, praecipue isbet, respicientes ad formam et magnitudinem foetus. dicunt enim, etsi investigata accurate sit pelvis mensura,

tamen infantis magnitudinem, praesertim capitis non posse praedici aut inveniri; qua de causa saepenumero opus esse, ut, non congruente capitis magnitudine cum illa pelvis, aliae adhibeantur operationes, quae vitae teneri foetus maxime esse possint. Egregie illustrissimus Wenzel in libro suo (1) haec adversariorum argumenta refellit, dicens, non posse quidem magna cum probabilitate magnitudinem infantis praedestinari; sed perbene ex habitu partuum antecedentium infelicium, ex uterique ratione externe cognoscenda, ex motionibus infantis vel fortioribus, vel minoribus, ex magnitudine partis praeviae gradum magnitudinis infantis posse praedici, qui futurus sit, si justus terminus ad operationem instituentem venerit. Quaerunt praeterea, num saepe occurrat ut infantes septem, vel octo mensium tam magni aut adeo majores nascantur quam maturi? At vero eorum infantium crania semper magnam compressionem patiuntur; fonticuli sunt magni, suturae nondum arcte conjunctae, ut ossa mollia facile sibi invicem superinijciantur. Adversariis autem nobis opponentibus rem, ut videtur gravissimam, nullo modo infantem debilem et praematurum ac matrem contra naturae legem parturientem aliae operationes lege artis postulas ferre posse, concedere debemus, tales operationes saepe, si partum praematurum jam provocavimus, indicatas esse. Namque error in definiendo termino ad operationem, aut in determinanda pelvis ratione admitti possunt; aut caput foetus cum pelvi non congruens impedimentum affert, funiculus

(1) Wenzel, allg. geburtshülffliche Betrachtungen über die künstliche Frühgeburt.

umbilicalis prolabi potest; aut situs irregularis ex profluentibus aquis, aut haemorrhagia auxilium celere postulat. Saepe etiam accidere potest, ut in syncope matris adhibeamus forcipem, faciamus versionem, imo partum violentum. Sed haec auxilii ferendi ratio accidentiis aut matri aut infanti periculum minantibus indicatur, et nihil de probabilitate nostrae operationis detrahit, quum saepissime occurrat in arte obstetricia, ut, una alterave operatione instituta, alia ad rem perficiendam requiratur. Quoties fit perforatio, si diu conati sumus, foetum forcipe ad lucem protrahere; quoties post versionem in pedes forcipem adhibemus, si caput in pelvi retinetur et subita mors ex apoplexia infanti instat? Denique operatio ad partum praematurum provocandum praecipue a medicis francogallicis rejecta est. Hanc operationem institui nefas esse hi viri dicunt, quod naturae legem negligat et corrumpat, ut, vita infantis admodum infirmi magnum in periculum adducta, mater servetur. Nam perspicuum fit ex his, illos viros rem non plane perspexisse, quum ea operatione sectionem caesaream matre amoveri censeant, quod, ut jam diximus, omnino fieri non potest. Praeterea intelligi non potest, quomodo operatio, quae, ut matris pericula minuat et infantis vitam servet, instituitur, possit esse impia, quum perforatio, cujus usus praecipue nostra minuitur operatione, nunquam etiam in vivis facta sit infantibus.

QUAM VIM HABEAT PARTUS PRAEMATURUS ARTIFICIALIS IN MATREM, QUAERITUR.

Praecipue medici gallici pericula matris gravissima se censuerunt. Secundum eos neque uterus propter

deficientem evolutionem vim foetus expellendi habet, neque placenta propter adhaesionem adhuc solidam aliter, quam violentis incitamentis expelli et amoveri potest cum periculo haemorrhagiae; tum autem, si externis incitamentis ad postremum partus praematurus provocatur, metritis aut adeo ruptura uteri timenda. Idem eo progrediuntur timoris, ut palam consiteantur, has feminas, etiamsi non talibus morbis acutis interficiantur, tamen vitam per longum tempus ducere non posse, quoniam, ut experientia doceat, semper aliis corripiantur morbis uteri perniciosissimis, ut carcinomate. Primum his sententiis opponere possumus, hos medicos semper de partu violento dicere videri, non de partu praematurum artificialem. Hac operatione priore organismus matris sane modo gravi et periculoso afficitur, eadem ratione qua abortu artificiali, qui, sicut abortus natura procuratus, saepe inter causas praedisponentes ad tales uteri degeneraciones referendus est. Sed magnum nobis potest afferre solamen, si videmus, hanc operationem a medicis multis institutam esse, et nunquam tales morbos consecutivos apparuisse. Tamen lubenter profiteamur, hanc operationem sine omni periculo ab omni parte non esse, nam ea semper lex naturae corrumpitur et tempore provocatur partus, quo genitalia matris nondum satis sunt evoluta et explicata, quamquam hoc loco statim huic rei opponere possumus, evolutionem genitalium mancā large compensari foetu parvo. Praeterea periculum exoriri potest, si mater non bona fruatur valetudine et si, pelvis diametris non recte definitis, operatio sine recta indicatione instituitur. Sed haec, ut jam supra vidimus, tantum obstetricatoribus incautis et temere

rariis accidere possunt, quam ob causam certe multi eventus infausti non ex ipsa operatione, sed ex neglectis quibusdam cautelis proficisci solent. Denique experientia docet, tantum paucas mulieres post hanc operationem defunctas esse, et si comparamus, quam multaciter partum regularem et post alias operationes obstetricias adhibitas obire soleant, facere non possumus, quin in universum eventum hujus operationis in matrem faustum esse dicamus.

QUAM VIM HABEAT PARTUS PRAEMATURUS ARTIFICIALIS IN INFANTEM.

In hac re contemplanda iterum facta experientia comprobata respicienda sunt, quibus, quamquam constare videtur, foetum nonnunquam in periculum adduci, tamen nobis persuadetur, eventus partus praematuri artificialis infantibus faustos esse. Nam multum a veritate abesse videtur sententia eorum, qui omnes infantes, partu praemature editos, obire supremum diem dicunt: quum doceat experientia, permultos infantes, ipsa natura praemature editos, pervalidos et sanos fieri, quamquam ad partum praematurum naturalem causae morbosae et multo graviores poscuntur, quam est operatio ad partum praematurum omnibus cautelis et lege artis instituta. Ab altera parte negari non potest et fere omnibus notum est, hanc turbationem decursus naturalis graviditatis infanti pericula aut incommoda posse afferre, quoniam, quamquam raro, ut supra vidimus, errores in definiendo graviditatis termino occurrere possunt, et eo modo parvus quidem vivus ad lucem producit, sed non vitalis atque idoneus ad spiritum ducendum; aut quum foetus

nimis validus et excultus toti rei impedimentum afferat
 matremque magnum in periculum vocet. Etiam complu-
 res affectiones morbosae gravidarum existere possunt,
 ut horripilationes et impetus febriles matris, quae huius
 ipsi et praecipue vitae infantis perniciosae esse possunt.
 Attamen jam in partibus ab omni parte regularibus
 talia expectare debemus, ut haemorrhagiam et synco-
 pen, multo magis igitur in partibus praematuris. Sed
 si adsunt haec molestiae in partibus regularibus, ab om-
 nibus non tanti habentur et quantum fieri licet, reme-
 diis idoneis oppugnantur. Cur, quaeso, in partibus prae-
 maturis artificialibus hos casus morbosos non eadem
 animi securitate repellere audeamus? cur propter res
 tales, medico minime alienas, operationem ad partum
 praematurum plane rejiciamus? Restat, ut aliam rem
 ingratam commemorem, quae saepissime in partibus
 praematuris et naturalibus et artificialibus accidit, nexu
 causali nondum explicato et declarato. Est enim obser-
 vatum, in partibus artificialibus et naturalibus praema-
 turis permultos inveniri situs infantis irregulares et in-
 prosperos. Non meum est, hoc loco multas sententias
 subtilissimas de hac re mirabili a pluribus obstetricato-
 ribus prolatas enumerare, nedum quaestionem instituam
 quod doctoribus earum rerum arbitris permittimus; sed
 mihi ab altera parte dicendum videtur, hisce periculis
 quamvis magna et non rara esse dicantur, tamen opera-
 tionem ad partum praematurum refutari non posse
 quum permulti infantes, ceteris operationibus obstetriciis
 caute et secundum certas indicationes adhibitis, feliciter
 ad lucem perducunt, praesertim quia non tam an-
 xie a ceteris operationibus, si quando poscantur, absti-

ere debemus, uti jam supra demonstratum est. Multo minoris momenti mihi esse videtur, quod adversarii dicunt, doloribus ad partum cessantibus foetum aut mori posse, aut, praesertim in partu tempore graviditatis profectione instituto, tantam assequi magnitudinem, ut per pelvim angustatam ire non possit: nam remedia habemus satis certa, quibus contractiones uteri excitantur. Si dolores ad partum ex universa virium exinanitione cessant, quo in casu universalis dedolatio adest, corpus frigidum, vagina frigida et humida est, remedia excitantia in universum, ut tinct. ciunamom., vinum, infusum coffeae arabicae bonum habent successum. Deinde dolores ad partum saepius cessant ex suppressione virium. Haec duplex esse potest. Aut est suppressio virium spastica pulsu frequenti et spastico, corpore frigido, vagina frigida et sicca, quia spasmus muci secretionem impedit, orificio uteri duro et dolente, quo in statu balnea tepida aut balneum vaporosum circa genitalia locale maxime prosunt. Femina parturiens sedet super lacu, in quo infusum chamomillae largum aqua fervida paratur, ita ut vapores tepidi ad genitalia nuda pervenire possint. Hoc remedium valde commendandum praecipue ab illustrissimo Kluge in nosocomio caritatis Berolinensi adhibetur, cum hac cautela simplici et probabili, ut cribrum e filis aeneis lacui superinjiciatur, ne, contractionibus uteri expulsivis subito exortis infans in aquam prolabatur fervidam. Praeterea bonum successum habent tinct. opii aut secale cornutum, quod ante mensem colligi, nec per longum tempus conservari debet, quoniam tum vim suam amittit. Aut suppressio virium est phlogistica. Corpus est calidum, vagina calida et

sicca, omnes parvae arteriae in ea pulsant magnopere, uteri omnia vasa sanguine superimpleta sunt. Optimum est in hoc casu, venaesectionem facere, quae saepissime tam bonum habet eventum, ut, sanguine adhuc e vena profluente, fiant uteri contractiones. Quae quum ita sint apparet, haec remedia recte adhibita dolores ad partum satis validos excitare, itaque periculum illud ab infante amovere posse. Porro non ita timendum esse censemus periculum ex profluentibus aquis exortum in adhibenda punctione velamentorum ovi. Nam primum velamenta ovi ita pungi possunt, ut aqua paulatim effluat, et deinde jam experientia scimus, saepius infantes maturos edere sine satis magna aquarum copia.

Pariter non ita magnum periculum nascitur ex compressione infantis ab uteri parietibus, quoniam scimus foetum sine damno aliquantum comprimi posse, quod si quando periculosius fiat, facile tolli potest forcipe adhibita. Quod autem Osiander (1) omnium partuum praematurorum felicem eventum tolli funiculo umbilicali prolapso dicit, hoc primum experientiae repugnat et dein pro tam magno malo haberi non potest, ut eam ob causam operationem ad partum praematurum artificialem omnino rejiciamus, quum et remedia operativa habeamus satis utilia, et praeterea nuper instrumentum simplex et probabile ad funiculum umbilicalem tuto reponendum inventum sit a clarissimo Dr. Schöller, quod ab eo omphalosoter nominatur. Jam si reputamus, medicos anglicos ad perforationem, quae adeo ad matrem servandam in infantibus vivis jam instituta est, coërcendam

(1) cf. casus V.

abentissime nostram operationem adhibuisse et exco-
 misse, ut tandem matri infelici infantem vivum servarent,
 neere non possumus, quin tam multis experimentis et
 reflexionibus utilitate pro matre et infante satis compro-
 bata, ab omni parte hanc operationem laudabilem esse
 enseamus. Nam etsi adhuc plures infantes debiles non-
 tum post partum spiritum ducebant, aut inter partum
 am defungebantur: tamen ne ceterae quidem operatio-
 nes huc pertinentes, si quando pelvis tam angustata est,
 et indicationem partus praematuri artificialis praebeat,
 nepius vitam infantis servare possunt, imo in ma-
 ius periculum inducunt. Caveamus autem, ne operatio-
 nem sine certis indicationibus et rerum conditione non
 satis reputata instituamus, quia semper prognosin non
 tam bonam praebet quam partus regularis. Simul me-
 temens bonus, quantum fieri potest, summa cum diligentia
 curam suam in infantem debilem convertat, ne negli-
 gentia successum faustum operationis plane amittat. Ple-
 numque nutrimentum naturale infantis, lac maternum,
 tum in his mensibus prioribus adest, et si infans per
 nonnullos jam menses vixerit, nullas invenies sequelas
 oriundas, quod foetus contra legem naturae ad spiri-
 tum sponte ducendum arte excitatus est. Sub finem hu-
 ius capitis non ineptum videatur, pauca asserre de abusu,
 nostrae operationis. Non disseram de illo nefasto abusu
 quem secleratus aliquis fretus certo effectu possit ad-
 mittere, nam si de partu praematurro artificiali loquimur,
 nil dicendum est de abortu artificiali. Sed medici, nimis
 magna operandi cupiditate ducti, operationem aut insti-
 tuere possunt, ubi non postulatur, aut instituunt eandem,
 ubi ceteras operationes obstetricias adhibere nolunt;

quo fieri potest, ut postea eadem femina partum vivum edat sine ullo impedimento et auxilio artis. Haec verè occurrere possunt, sed hoc nullam suppeditat causam cur remedium saluberrimum, quod sane in manu viri temerarii et negligentis periculosum esse potest, plane rejiciamus. Immo hac re omnes medici moveantur, ut diligenter et caute talia remedia graviora impendant omnemque cupiditatem dñorum postponant hominum salutis. Sed etiam re vera observatum est, feminas, apud quas antea operatio ad partum praematurum artificialem indicata erat, postea partus vivos edidisse. Hoc autem raro fit, et semper aut infantis saltem caput minimum partum valde adjuvabat, aut natura ipsa ejusque conservatrix magna et mirabilis alio modo impedimentum amovit, itaque effecit, ut non opus esset opera nostra artificiali.

Quamquam hoc admodum gratum videtur, tamen prudens in quoque casu vim magnam naturae rem ad bonum finem perducturam esse non confidet. Quum autem prope semper fiat, ut medius nostram operationem admissurus, cum aliis habeat consilia, omnes errores quicunque sunt, evanescent et indicationibus recte constitutis omnes molestiae et sequelae malae cura prudenti et rationali repellentur, praesertim quum apud nobiles operationes obstetriciae a viris tantum instituantur qui in his rebus satis exenti et exercitati sunt. Quamquum ita sint, operatio ad partum praematurum artificialem jure ad operationes obstetricias maxime salutare referenda est; et quum adhuc a viris illustrissimis et doctissimis summa cum diligentia excolatur, mox omni

pericula, quae etiam nunc adesse negare non licet, fere nullius momenti habenda erunt.

INDICATIONES.

Prima eaque summa indicatio oritur ex pelvi angustata. Nonnulli obstetricatores anglici, nimio metu sectionis caesareae moti, indicationem proposuerunt, quae nobis minime placet, quam tamen breviter explicemus, priusquam ad alias transeamus. Ratio, qua nititur haec indicatio, tantum ad matris salutem spectat, quum exportetur, ut secundum gradum angustatae pelvis modotius, modo serius abortum efficiamus artificialem, quomatrem ex periculo operationis gravioris, praecipue laparohysterotomiae servemus. Jam William Cooper Barlow, Burns, inter nostrates unus Mende, haec rem proposuerunt et uberius scriptis suis defendunt. Hull fere unus medicorum anglicorum, qui quidem sectionem caesaream non ab omni parte reprobant et omittendam censuit, tamen in pelvi valde angustata ad abortum arte efficiendum adhortatur, si mater valida et sana vitam sine molestiis agere possit, quae cognatis et amicis majoris momenti sit, quam vita infantis. Sin autem mater valde aegra et molestiis cruciata vitam longam degendam non apta sit, tum infantem salvare vult et matrem sectionem caesaream subire jubet, quae vero cum hoc placito consentire possumus. Sed prius causis moti Weidmannii, viri germanici, sententiam sequimur, qui haec fere disserit: (1) an in pelvis angustia, quae partum caesareum poscit, abortus, ut

(1) Positiones ex universa medicina. No. LV,

caesarei partus periculum et dolor evitetur, procurandum est? Non!« Ars obstetricia prae ceteris disciplinis medicis hoc praeclarum et sublime habet, ut duorum hominum vitam servare studeat; itaque summum est quod spectat partus praematurus artificialis, ut mater et infans serventur, eamque ob causam operatio tantum sub iis pelvis conditionibus et eo graviditatis mense institui debet, quo foetus vivus et vitalis per pelvim angustatam ire potest. De termino temporis, quo operatio facienda sit, variae sunt sententiae et medicorum germanicorum et anglicorum, sic ut uni alterive omnino credere falsum sit. Elucere potius videtur ex his, non adeo utile esse, ad certam quandam graviditatis hebdomadem terminum operandi constituere. Sine dubio autem operatio non ante finem hebdomadis vicesimae octavae, nec post finem hebdomadis tricesimae octavae graviditatis suscipienda est, quum antea foetus vita non possit servari, postea autem illius magnitudo bonum eventum tollat. Sed semper medici prudentis est discernere, omnibus conditionibus accuratissime investigatum, utrum operatio sine damno protrahi possit aliquantulum, ut foetus validior et ad spiritum ducendum magis idoneus fiat, an prius institui debeat. In universum hoc constare videtur, optime operationem fieri ab initio hebdomadis tricesimae secundae usque ad finem tricesimae sextae. Illustrissimus Wenzel in libro suo de partu praematureo artificiali mentionem facit graviditatis duplicis, et de ea sic fere disputat. Si certa signa, quantum fieri potest, graviditatis duplicis habeamus, tum forsitan optimum esse, terminum operationis quam diutissimum protrahere, ut foetus fiant validiores, quum nimis pro-

essa magnitudo non sit timenda, sed potius ambo foe-
 s minores maneant. Quamquam praeclarissimum hoc
 aeceptum videtur, tamen caveant medici, ne hac re
 on semper accuratissime cognoscenda moti, incaute ra-
 onem operandi variant eaque ratione noceant. De an-
 stia pelvis, quanta esse debeat, ut indicationem prae-
 eat partus praematuri provocandi, pariter variae a va-
 s obstetricatoribus propositae sunt sententiae, quum
 aeterea fieri non possit, ut magnitudo capitis infanti-
 accurate definiatur. Novissimis autem observationibus
 nstat, operationem nostram indicari pelvis angustia
 pollicum usque ad $2\frac{3}{4}$ in mensura pelvis minima. Il-
 strissimus Reisinger monet, ut apud feminas, qua-
 m infantes in fine graviditatis semper cranii ossa per-
 te habeant ossificata et permagna, quum naturae pro-
 vitate ad hanc rem infantes vi forcipis aut inter ver-
 onem sint mortui, sub finem mensis noni partum prae-
 uturum arte provocemus: quod propositum, quum illo
 mpore ossa cranii adhuc sint molliora, valde mihi pla-
 t. Banelocque, adversarius nostrae operationis, in
 ofusis haemorrhagiis uteri, quae partu demum edito sisti
 ssunt, eam instituere vult. Metrorrhagia autem tanta et
 ntum partu edito sistenda, ut Banelocque dicit, mi-
 me indicationem operationis nostrae praebere mihi vide-
 r. Nam si tam magna copia sanguinis effluit, tum gravida
 non a morte servatur, quod, ut Banelocque jubet,
 lamenti ovi perrumpimus, quum dolores ad partum non
 atim moveantur, et partus in multo longiore temporis
 atio finiatur, quam quod postulatur ad haemorrhagiam
 ntractionibus uteri sistendam. Sin autem haemorrha-
 a est valde mitis et fere nullius momenti, tum temera-

rie ageremus, si non ad remedia nostra styptica externa
 et interna confugere vellemus, sed potius sine satis gravi
 indicatione graviolem institueremus operationem. Haec
 igitur indicatio ea ratione, qua Bandelocque eam ju-
 bet, rejicienda erit, et potissimum orta esse videtur inde
 quod ille vir excellentissimus partum violentum non sa-
 tis discrevit a partu praematureo artificiali; nam illa ope-
 ratio partus violenti sine dubio in haemorrhagiis uteri
 periculum minantibus, remedium grave, sed fere semper
 tutum est. Tametsi punctione ovi velamentorum partum
 concitare non possumus, ut matri metrorrhagiam
 sistamus, tamen etiam in casibus gravioribus partum praematurum
 ciere possumus, vaginam globulis carbiae im-
 plentes, ac tali modo et metrorrhagiam sistentes et partum
 provocantes. Huc etiam pertinere videtur, quod
 Puzos, priusquam operatio ad partum praematurum
 inter operationes obstetricias relata erat, in haemorrhagiis
 uteri, in graviditate exortis, os uteri sensim sensim
 dilatavit et ovi velamentis perruptis partum pro-
 vocavit. Denman, quum femina certo quodam graviditatis
 termino provectione esset correpta horripilationibus, in
 fantes autem semper mortui essent, ad hunc praematurum
 decessum foetuum habitualem evitandum, hoc tem-
 pore, quo infantes adhuc viventes credebant, operationem
 ad partum praematurum artificialem instituit et eo in-
 fantem et matrem servavit. Sed quoniam non certissima
 ratione potest constitui, utrum vivat foetus, nec ne, an
 num sine artis auxilio feliciter ad lucem sit venturum
 operatio haec gravis his ex causis non suscipienda vide-
 tur, praesertim quum horripilationes, quibus infantes an-
 tea semper interfecti sunt, matrem constitutionem tam

orbosam habuisse demonstrent, ut tales operationes
 aud facile ferret. Praeterea medicus quidam obstetri-
 us anglicus, de cujus nomine non satis constat, partum
 caematurum arte effecit, quod gravida vomitu continuo
 violento perturbabatur, sic ut ei ipsi et infanti pericu-
 lum immineret; et bono successu gavisus, ex ea re indi-
 cationem operationis nostrae proposuit. Eodem jure
 possit operatio institui, si mater ptyalismo, ascite aut
 convulsionibus affecta est. Vidimus jam antea, opera-
 tionem in gravidis etiam plane validis non semper sine
 periculo esse; multo magis autem pericula augentur,
 in gravidis a morbis correptis instituitur, quae res
 iam experientia comprobatur. Qua de causa in gra-
 vidis non plane validis et sanis operationem haud luben-
 ter faciamus. Illustrissimus Mai infantes, qui in fine re-
 gulari graviditatis partu non eduntur, partum arte com-
 puto ad lucem produci vult, ne nimia eorum magnitudo
 impedimentum praebet. Oslander eandem rem suavit,
 ad alia de causa, quum hos infantes tabescere et mori
 solet. Mai praeterea aliquoties exhortatur nos, ut foe-
 tum jam mortuum partu artificiali in lucem proferamus,
 ne ejus putredo in utero matri magnum damnum affe-
 rat. Quamquam haec proposita non vere ad partum
 caematurum artificialem pertinent, tamen ea commemo-
 vi, quum iisdem utamur remediis. Quod attinet ad
 indicationem operationis a putredine foetus exortam, ea
 non tanti ponderis est, quum, donec ovi velamenta ad-
 haere sunt clausa et aëris aditus nullus, putredo non sta-
 tim incipiat: quod si factum est, etiam saepissime con-
 tractiones uteri oriuntur et foetus expellitur.

OPERANDI METHODI.

In enumerandis operandi methodis quaerere liceat, utrum fieri possit, ut remediis internis satis validis ea uteri conditionem procreemus, qua ei opus est ad contractiones expulsivas, nec ne. Experientia docuit, interdum solo secalis cornuti usu partum praematurum provocatum esse; quum autem hoc non semper certum sit, plerumque ad remedia magis mechanica recurrendum erit. Jam antiquissimis temporibus; sed alium ad finem et etiam nostris temporibus frictiones uteri manu effectae et irritationes orificii uteri externi digito circumducto saepius adhibentur, si uterum ad contractiones validiores irritare et excitare volumus. At nemo credat, in omnibus casibus hac ope sola partum praematurum procurari posse; imo multo validioribus remediis saepe opus est, ut, quod volumus, assequamur. Tamen haec agendi ratio non est rejicienda, sed certe multum praedesse potest, si fortasse aliam praecedat operandi methodum eamque adjuvat. Merriman et Hamilton manu per orificium uteri perducta ovi velamenta circum inferiorem uteri partem sejungebant, et hancce operationem ad partum praematurum ciendum idoneam esse affirmabant. Sine dubio hoc propositum dignum est, quod uberius et diligentius pertractetur; quatenus autem sit probabile, aut non, hoc viris gravioribus et celebrioribus permittamus constituendum. Duae nostris temporibus operandi methodi praecipue medicis gratas erant. Prior velamentis ovi punctis, liquore amnii circumfluente partum praematurum procurat; altera nititur circumlatione successiva orificii uteri ejusque colli, et hanc

ritatione mechanice et dynamice uteri contractiones
 expulsivas progignit. Primum loquamur de priore ea-
 que antiquiore methodo. Hoc loco tantum operandi ra-
 tionem commemorabo, quum alio in capite perscrutaturus
 sum commoda et incommoda unius alteriusve methodi.
 Partus praematurus primum provocatur punctione vela-
 mentorum ovi. Primum de instrumentis exponendum
 est. Varia instrumenta et simplicia et composita nobis
 commendata sunt ad pungenda ovi velamenta, inter quae
 primum occurrit catheter virilis, a medicis anglicis hancce
 operationem prae ceteris excolentibus et exercentibus
 collaudatus. Tamen, ut alii comprobarunt, difficile est,
 hoc instrumento velamenta ovi pun gere et plerumque
 tutiore opus est. Mai suadet eultrum parvum et va-
 na obiectum; alii proposuerunt, ut specillum acutum
 canaliculum tenuem immittatur et usque ad ovi vela-
 menta perducatur; etiam Wenzel proprium commendat
 instrumentum ab se ipso inventum. Praeterea comme-
 morari debent instrumenta ad aperienda ovi velamenta
 Aitken, Siebold, Stein, Osiander,
 Meffler et potissimum illustrissimi Kluge (Stechsäu-
 ger), quo instrumento adhibito facillime ovi velamenta
 punguntur. Inter operationem ipsam gr avida, ut medici
 Anglii volunt, in lectulo in latere jaceat; sed quoniam
 officium uteri et infantis pars praevia in hac positione
 pugnato et instrumento plus minusve amota sit, melius
 se videtur, si gr avida in positione horizontali ma-
 neat.

Postquam intestinum rectum et vesica gravidae de-
 lecta et genitalia injectionibus tepidis et mucosis rela-

xata sunt, digiti duo oleo uncti in vaginam inducuntur et orificium et collum uteri figuntur. Deinde manu dextra instrumentum ad perrumpenda ovi velamenta, quod adhibere volumus, oleo unctum et leniter calefactum in directione digitorum inducitur in orificium uteri, leniter promovetur et tum ovi velamenta punguntur: qua in res summa cum diligentia cavendum est, ne infantem ipsum aut matrem vulneremus, quam ob rem instrumentum statim amovendum est, si mater dolorem vel minimum conqueritur. Si adhibemus exempli gratia instrumentum ad perrumpenda ovi velamenta Wenzelii, canaliculus apice retracto inducitur, et si certo instrumentum per orificium uteri internum penetrasse seimus, ovi velamenta perrumpuntur et instrumentum retrahitur, simulac aquae profluere incipiunt. Aut instrumentum simplex et probatissimum inducitur Klugii eodem modo, et paulatim partus vae copiae aquae eo amoveantur. Quum vero dissentiant medici, utrum sit utile omnem aquae copiam eeleriter derivare, nec ne, et plurimi, paulatim eam effluere melius esse dicant, etiam operandi modificatio reperta est, quae impedit subitum aquarum defluxum, qui saepe propter situm infantis, capite non deorsum jacentis, contra voluntatem nostram incidit. Celeberrimus Meissner eam operationis modificationem saepius, ut palam fecit, adhibuit et semper felicem eventum habuit. Instrumentum, quod elegimus ad perrumpenda ovi velamenta, inter ea et uteri parietem internum octo pollices sursus inducitur, et hoc in loco intruditur, quo facto aquae paulatim effluunt, etiamsi foetus situm transversum habeat.

Illustrissimus Reisinger in libro suo excellenti (1) minus quidem hanc operandi rationem laudat, quum non bene instrumentum, praesertim in pelvi angustata tam alte induci posse credat et praeterea timeat, ne placenta vulneretur et haemorrhagia non sistenda insequatur. Nobis, quamquam virum experientissimum oppugnare nolumus, et omnino non possumus experientia re prorsus destituti, tamen respiciendum videtur, quod celeberrimus Meissner de ea re publice pronuntiavit, quamquam in tractatu suo (2) celavit, jam Hopkins hac methodo longe ante eum operatum esse. Ceterum credere non possumus, quin defluxum aquarum retardatum omnino praeferamus repentino, quia aquis paulatim effluentibus partus praematurus artificialis propius accedit naturali et uteri contractiones non tam acres sunt; praeterea experientia scimus, in partibus praematuris natura procreatis satis evidentem evolutionem uteri colli uteri apparuisse, si antea paulatim aquae effluerint. Tamen, ut supra jam breviter diximus, non semper medicus aquarum defluxum retardare potest, neque semper aquae, ut optamus, deflunt. Nam si caput aut pedes pone orificium uteri sunt, ubi etiam foramen inamentis ovi, hoc saepe his partibus clauditur, ut fere nulla aqua effluere possit, quo in casu medicus foetum citius reclinare et tollere debet; aut, si foetus in situ transverso est, omnis aqua repentino effluit et medicus impedire non potest, quominus fiat. Post operationem

(1) Die künstliche Frühgeburt etc. Augsb. u. Leip. 1820.

(2) Heidelberger medicin. Annalen, 1840.

tegumentum calefactum aut spongia marina ad genitalia applicatur, ut liquor amnii effluens excipiat. Postquam autem gravida per horas nonnullas quiete in lectulo remansit, surgere licet, siquidem valida est, quum sic etiam caput in orificium uteri venturum esse, magis expectari liceat. Sin autem fluxus aquarum nimis repentinus commendus est, tunc situs horizontalis in lectulo commendandus; praeterea etiam motus justo rapidiores haemorrhagias efficere possunt.

Insuper vagina magis relaxari, explicari et ad partum idonea fieri potest tepidis injectionibus mucosis et balneis tepidis. Ad febrem saepius observatam fugandam emulsionem papaveris cum aqua laurocerasi et extracto hyoscyami commendare licet.

Altera methodus constat in irritatione et dilatione orificii uteri. Haec ratio potissimum ope et inventionis optima illustrissimi Kluge ita perfecta et ab omni parte comprobata est, ut digna sit, quae, ubicunque fieri potest, semper prae ceteris advocetur. Illustrissimi Klugii via fere haec est. Postquam antea balnea tepida adhibita sunt, injectiones mucosae in vaginam factae et os uteri leniter frictionibus irritatum est, in situ horizontali gravidae, intestino recto et vesica plane depleta spongia cerata compressa forcipe Klugii aut Busch curvata ducente digito indice manus sinistrae in os uterum inducitur, forceps removetur, et spongia digito tam aliter in uterum intruditur, ut extremitas inferior intra labium orificii uteri stet, superior autem per orificium internum penetret; deinde spongia marina oleo aut infuso chamemillae tincta filamentisque praedita in vaginam immittitur.

et filamenta extra vaginam emplastro adhaesivo affi-
 untur. Altero die spongia marina et compressa remo-
 ventur et, postquam iterum injectiones tepidae factae
 sunt, nova spongia immittitur et sic porro agitur. Uteri
 vaginae humoribus spongia cerata compressa solvitur
 expanditur, eoque modo uterum ad contractiones dis-
 ponit. Inter hoc tempus in lectulo remanet gravida,
 aeta parca utens. Si in hac operandi methodo post
 unum aut duos dies dolores ad partum apparent, qui
 tunc semper aliquanto citius adesse solent, quam si
 infectio velamentorum ovi facta est, spongiae removen-
 tur et partus vi naturae finitur, quum aquae, velamentis
 si sponte ruptis, recto tempore defluant. Quando au-
 tem dolores ad partum quidem apparent, sed partus
 procurari et finiri iis posse non videtur, tum ad pun-
 tionem velamentorum ovi aufugendum est. Tamen hoc
 non ita saepe occurrit et usque ad hoc tempus partus
 semper hac methodo concitatus est. Quum autem prae-
 tertim apud feminas primiparas in pelvi angustata por-
 tio vaginalis uteri in directione abnormi et plerumque a-
 licis vaginae obiecta sit, sic ut fere fieri non possit, ut
 uteri figamus et spongiam compressam inducamus:
 Musch dilatatorium suum commendat, quod in uterum in-
 jecitur et explicatur, qua re sane, quod magnum prae-
 et irritamentum, partus jam provocatur, aut saltem ini-
 missio spongiae compressae admodum sublevatur. At-
 tamen, si propter tales molestias spongia compressa im-
 mitti non potest, etiam dilatatorium haud facile inducatur.

Venio nunc in enumerandis methodis ad methodum
 recentiore et bene adhibendam, quae partum praematu-

rum provocat impletionem vaginae carpia convoluta. Inventa et commendata est ratio a celeberrimo Dr. Schöller, qui maxima comitate et humanitate de hac re mecum communicavit, quam ob rem facere non possum quin huic viro doctissimo et experientissimo publice maximas agam gratias. Jam priusquam haec methodus ad partum praematurum ciendum adhibita esset, illi, qui naturae observandae diligenter operam navant, impletiones vaginae contra haemorrhagias periculosas, ex placenta praevia oriundas, institutas fere semper contractiones uteri efficere satis perspexerunt. Quod quidem mirum non est. Nam carpia vaginam implens et portionem uteri vaginalem tangens, irritationem continuam efficit, quae tandem uterum fibris muscularibus satis instructum ad contractiones cogit. Nititur in universum haec methodus in excitanda actione sic dicta reflectori uteri, quae quidem producit irritationem tum partis uteri inferioris, tum superioris vaginae, quibus approximantur carpiae globuli (Tampon) vaginae laquear extendentes et una cum portione vaginali irritantes. In situ horizontali, intestino recto et vesica depletis, gravidae in lectulo jacenti globuli carpiae immittuntur; is, qui primus globulorum introducit, filamento longo praeditus est sicut ceteri omnes, oleo tinctus est. Sic porro vagina impletur, praesertim in parte superiore et in laquear qua re contractiones uteri celerrime effici solent. Non opus est, ut vagina usque ad labia minora impleatur quod ne facile quidem fertur. Minus certum eventum praebere videtur spongia marina immissa, ut Dr. Schöller secundum experientiam suam in libello suo comme-

iorat (1). Dolores ad partum mox gignuntur et si jam satis validi sunt, licet tamponem remove, quod etiam alia saepius fieri potest, ne nimis obtegatur muco et seculentia. Sin autem dolores ad partum iterum cessant, tum tamponem iterum immittere licet et praeterea s. uteri digito circumducto irritare, aut usu remediorum internorum, ut secalis cornuti, contractiones uteri effigere. Auctore Schöller globuli carbiae tandem in vagina remanere possunt, quoad uteri contractionibus ipsi amoveantur simili modo, atque in casu placenta praeviae. Praeterea commendat clarissimus Schöller, ut apud feminas valde irritabiles, quae hanc parvam molestem aegre ferunt, tampon tingatur remediis narcoticis et sedativis, uti unguento opiato aut cum extracto belladonnae parato; ab altera vero parte apud feminas toridas et non facile irritabiles ut tampon conjungatur cum remediis irritantibus, vel ut infuso secalis cornuti aut tinctura etiam aetherea aliqua. Quam bonum successum utem habuerit haecce methodus, facile intelligere licet ex libello Dr. Schölleri, in quo complures casus uberior et accuratius descripti sunt (2). In conventu medicorum et naturae indagatorum, qui Moguntiae tempore autumnali anni 1842 habitus est, Hüter, Prof. Celebr. Harburgensis, proposuit loco carbiae in vaginam immisae vesteam aëre sensim sensimque expandendam, ut hoc

(1) Die künstliche Frühgeburt bewirkt durch den Tampon.

(2) in libro Schölleri „die kstl. Frühgebrt. bewirkt d. d. Tampon“ sex casus relati sunt; unus praeterea una cum Ill. Naegelé 1842 Heidelbergae observatus, enarratur in „med. Zeitg. d. f. H. in Preussen. Jahrgang 1843 No. I.

modo lenior fiat irritatio, quam ope earpiae. Quam Hüteri propositionem Ill. Busch sic mutat, ut vesicam fluido impleat, qua methodo partum praematurum bono successu provocari posse refert. Ceterum hujus methodi origo jam in iis indiciis est quaerenda, quae J. J. Walbaum, qui Levreti observationes in linguam germanicam transtulit, communicavit in offerendo novo apparatu ad uterum diducendum. (1) Jam priusquam ad ultimum caput nostrae descriptionis transeamus, nonnulla de medici officiis inter partum et post partum infantis debilis afferenda sunt. Certum temporis spatium, in quo post operationem factam dolores ad partum existant, omnino determinari non potest. Plerumque si dolores ad partum aut tam pone aut irritatione et dilatatione orificii uteri spongia compressa excitantur, apparent primo aut secundo die post operationem; si velamenta ovi punguntur, plurimum in casibus majus temporis spatium poscitur. Quibus ex causis haec varietas exoriatur, id inquirere non meum est et ab hoc loco alienum. Medicus prudens, qui omnes conditiones in quovis casu secundum ejus indolem observat et diligenter investigat, etiam si partum praematurum excitavit, bene discernet, utrum sine periculo matris et infantis dolores ad partum cessantes stimulet nec ne. Nam de re tam subtili et variis conditionibus et casibus mirum in modum saepius modificata, certa regula constitui non potest, quam medicus sequatur, sed quodvis momentum manus ejus dirigit. Si dolores ad

(1) cf. ejus translatio observationum Levreti. Tom I. Beschreibung eines neuen Aufsperrers der Gebärmutter,

partum sunt satis validi, si desunt omnes aliae moliminae, quam quae semper in partu feminis subcundae sunt, medicus nihil agat, leges naturae sint ei sanctae, nihil suscipiat studio et assiduitate agendi et auxilium ferendi abreptus, quod processus naturales possit impedire. Injectiones tepidas mucosas et oleosas potest administrare, quum natura ipsa, sicut J. Marshall observavit, eo tendere videatur, ut partu progrediente largiorem muci secretionem efficiat. Explorationes caute, quam minimus dolor pareatur, nec saepe fiant; pathetica animi deprimentia amoveantur; animus parturientis solatiis augeatur et spes certa, fore ut partum vivum parturatur feliciter, praebeatnr. Attamen ab altera parte non plane quiescendum est medico. Medici anglici, vi naturae confidentes, auxilium a ceteris operationibus obstetriciis sumtum in partu praematurato artificiali fere semper rejiciunt, ut vix dubitari possit, quin nonnulli casus eventus infelices, indicationibus ceteras operationes adhibendi recte perspectis, ad faustum exitum et finem perducere potuissent. Nam quamvis ne hoc quidem satis con-
 cluere possimus, num caput per pelvim angustatam transire possit; tamen non est suadendum, ut ratione medicorum anglicorum tandem exspectemus, donec convulsio-
 nibus matris aut magna virium prostratione auxilium impetrescatnr. Jam supra vidimus, forcipem adhibitam in partu praematurato artificiali omnino periculum nullum inferre posse; possumus enim impendere in partu praematurato artificiali eodem modo et iisdem indicationibus, quibus in partu regulari et maturo; abstineamus a for-
 ce in partu praematurato artificiali iisdem ex causis, e

quibus in partu praemature ea non utimur. Placenta autoribus Wenzel aliisque semper sua sponte solvitur; sed si quando non statim solvitur, optimum est expectare, quum si nexus ejus cum utero mensibus prioribus adhuc fixus vi tollitur, haemorrhagia magna existat. Partu edito funiculus umbilicalis non statim dissecetur, si adhuc circulatio sanguinis inter infantem et placenta adest, necdum pulmones satis aërem duxerunt, sed potius in infante asphyctico remedia ad vitam excitandam adhibeantur, etiamsi nondum sejunctus sit a placenta. Huc pertinent frictiones, jactationes leves et alia remedia satis nota. Maxime laetabile est, plurimis in casibus secretionem lactis matris satis evolutam esse, ut infanti debili nutrimentum naturale non desit. Praescribendum igitur semper est, ut a matre ipsa infans nutriatur, quoniam lac adhuc magis aquosum ei maxime conveniat. Ubi mater infantem alere non potest, tum alia puerperum alat, aut supponatur uberibus caprae. Debilitas infantis minuitur lavationibus aromaticis et spirituosius, maxime autem exigitur ad salutem infantis debilis calor et temperatura aequalis, qua infans aut in lectulo cum matre frui potest; aut involutus cuti animalium recens intersectorum.

COMPARATIO METHODORUM.

Restat, ut in hoc capite variarum operandi methodorum commoda et incommoda inter se comparem, qui sic tantum prodesse potest, quod varias operandi vias enumeravi. Me experientia paene prorsus destituto in ha-

e difficiliore sententia fortasse minus probanda a le-
tore benevolo aequi bonique consulatur. Methodus,
quæ punctione velamentorum ovi partum præmaturum
commovet, fere ab omnibus remedium certum et proba-
bile ad partum excitandum laudatur. Tamen si accura-
tus neque aliis ex causis diversis nimis propensi ad hanc
operandi methodum, eam perscrutamur comparatione
cum aliis methodis instituta, varii casus et incommoda
nos hand fugient, quæ impediunt, quominus in quoque
casu facile et sine impedimentis adhibeatur. Primum
hoc pertinet præ ceteris rebus periculum, quod in ap-
plicatione instrumentorum positum est, nam iis ferme
semper utimur, quum specillo obtuso, collo uteri adhuc
altius suspenso et nondum evoluto, hand facile velamenta
vi percurrere possumus. Facile enim talibus condi-
tionibus propter difficultatem instrumentum inducendi
erri potest, ut uterum ipsum vulneremus: qua ex re
non solum magnus oritur dolor, quem semper in ope-
ratione exercenda a femina arcere debemus, sed etiam
 hæmorrhagia ingrata et inflammatio hujus organi jam
itis irritati secuta bonum eventum nostræ operationis
valde imminuere potest. Præterea, si instrumentum
ungens non diligenter et caute ad ovi velamenta admo-
netur et paulo altius intruditur, præsertim capite præ-
ciso, foetus interfici eoque præcipuus finis partus præ-
maturi artificialis, ne foetus ope instrumentorum in vitæ
periculum adducatur, tolli potest. Quod quidem non-
num observatum est. Aliud etiam incommodum ex hac
methodo adhibita nasci dicitur, quod quidem incommo-
dum, quia sæpius profertur, commemorabo, quinquam

re vera non existere persuasum habeo. Si per canaliculum ad velamenta ovi appositum post punctiōnem aqua effluit, tum secundum artis legem instrumentum amoveatur et defluxus aquae nullo modo acceleretur, quum non tam optandum sit, ut aquis subito effluentibus partus celeriter progrediatur, quam ut, aqua etsi guttatim effluente collum uteri magis evolvatur, eoque modo partus artificialis cum naturali magis consentiat. Laudandum hoc praeceptum esse multi dicunt, attamen medicum, etiamsi accuratissime id sequatur, certis quibusdam conditionibus decipi posse. Nonnunquam enī occurrere, ut inter velamenta ovi ipsa liquor sit spurius, quo instrumentum pungens impediatur, quominus plane penetret. Sin autem, corio perrupto, aqua per canaliculum effluat, medicum operationem factam esse putantem, tranquille dolores ad partum exspectare, sed frustra. Qua re, si demum post longum temporis spatium a medico delegatur, non solum partum retardari et confidentiam bonam gravidae minui, sed etiam medicum temerarium et incautum ad auxilium ferendum movere posse, et matri et infanti minime salutare. Sed talis liquor spurius inter amnium et corium omnino negandus videtur, quum aquae defluxus spontaneus sic, ut liquor amnii ipse remaneat, ex alia causa oriatur, et haemorrhoea gravidarum. Si porro respicimus, quam vim effluxus aquarum exhibeat in foetum, non ab omni parte sequelae prosperae existere videntur. Nam nullo modo negari potest, si aquae effluerint, foetum debilem hac tutela privatum utero valde primi, ut uno alterove casu damnum oriri possit, quamquam ut jam supra de

onstravimus, haec res quidem ingrata non tanti habenda est. Multo majus periculum alia res foetui adducere videtur post punctiōem ovi velamentorum et aquarum defluxum, quae nonnunquam alias poscit operationes, quibus advocatis caute et secundum certas indicationes non semper quidem vita foetus in periculum ducitur, sed tamen aliis causis noxiis antecedentibus huius operationis eventus nonnunquam paulo minuitur. Saepius enim, ut jam supra vidimus, post aquarum defluxum situs foetus irregulares existere solent. Minime idem credendum est, hanc rem ita periculosam esse, omnino nos possit arcere ab operatione nostra, quum, supra jam dictum, in tali casu forceps adhibita aut sectio caute facta omne tollat et amoveat periculum: nec ab altera parte nemo hunc casum hac operandi methodo inductum gratum optatumque dicat; imo quo magis partus praematurus arte productus in quavis ratione partui naturali similis fit, eo magis bonus faustus eventus exspectandus est; eo magis mater parturiens exitu semper sollicita et anxia magna cum confidentia animia perfert et animi tranquillitate conditionem suam meliorem reddit. Facile enim cogitari potest matrem, apud quam operationem ad partum praematurum instituimus, multiparam et in fine graviditatis antecedentis summo labore doloribusque, et cum infantis interitu parturientem, haud bonum speraturam esse eventum, si item aliis tantum adhibitis operationibus infans ad lucem proferri potest. Et quis est, qui ignoret, quantam vim valeant animi commotiones in feminam parturientem. In partu praemature natura procurato collum uteri deter-

gitur et uterus in universum evolvitur. Curandum igitur est, ut in partu praematureo artificiali aquae paulatim, sicut in partu natura procurato, effluant, quoniam hoc tantum modo collum uteri detergitur et orificium aperitur. Satis est, si hoc efficimus. Sed alio commodo ad uterum plane evolvendum et ad foetus transitum per vaginam praeparandum hac methodo privamur. Si impendimus ceteras operandi methodos, ovi velamentis ipsis collum orificiumque uteri dilatatur et sic partus artificialis simillimus fit naturali. Sin autem ovi velamenta perrumpimus, omnia haec commoda ad feliciorum partu eventum spectantia tolluntur. Ut tota vagina sit humida, injectiones tepidae et mucosae fiunt. Praestat tamen s hunc finem natura ipsa juvante et aquis paulatim effluentibus assequimur. Quod fieri potest, si aliis jam contemplandis operandi methodis utimur; sed non semper fit, si velamenta ovi pungimus. Tantum autem abest, ut propter ea, quae commemoravi incommoda, haec operationis methodus omnino sit improbanda, ut permultum prodesse possit, et certis quibusdam in casibus, uti statim demonstrabimus, remedium sit certum, quo partus praematurum arte possimus provocare.

Transeo nunc ad illustrandam alteram operationem, quae nititur irritatione et dilatatione orificii uteri. Auctor hujus methodi in universum Ill. Kluge est, cujus merita etiam extra patriam germanicam satis agnita sunt (1). Ill. Kluge enim, ut jam demonstratur

(1) cf. Stolz „memoires et observations sur la provocation de l'accouchement prématuré.

t, spongiam ceratam compressam forcipe curvata in orium uteri immittit et paulatim altius intrudit, ut hoc modo irritatio atque dilatatio continua et lenis spongiamente contractiones uteri efficiat. Haec methodus lenis, certa et efficax sine omnibus fere molestiis fertur et secundum indolem suam et rationem, qua partum procreat, hunc naturali simillimum reddit, quod ope nostra adhibenda nihil sit naturali partui alienum. Orificium uteri aperitur et leniter amplificatur, collum uteri mox tergitur, velamenta ovi contractionibus uteri in orificium impelluntur, nec prius rumpuntur sponte, quam vires ad partum proprie sic dicti appareant. Hoc modo liquor amnii paulatim effluit et vaginam humidam replidit, nec timendum est, ne foetus situm irregularem sustineat, neve nimis fortibus contractionibus uteri tantum damnum accipiat, quantum quum velamentorum ovi praeparatio sit privatus. Denique si conditionibus infaustis sumur, ceteras admittere operationes, e. g. forcipem et versionem, multo facilius et nullo majore periculo institis hae operationes in hoc casu instituntur, quam quod tanti in fine graviditatis regulari partu edendo afferunt. Perurumque duobus aut tribus diebus post operationem vires ad partum efficaces incipiunt et in universum firmari potest, hanece methodum in omnibus casibus tam, efficacem et sine ullo periculo esse. Sed quidendum, si quando hac methodo adhibita partus non accitatur? Omnino nihil aliud fieri potest, quam ut ovi velamenta pungamus. Quibus in casibus hac methodo medicorum anglicorum egere non possimus, quamquam universum postponenda est. Tamen usque ad hoc

tempus observatum non est, spongia compressa inducta partum non provocatum esse, sed semper haec methodus probabilis bonum obtulit eventum. In feminis quidem primiparis propter vaginae et pelvis angustiam et dislocationem et altitudinem uteri difficile esse potest collum uteri figere et tum spongiam compressam in orificium inducere. Cel. Schoeller in libello suo saepius jam citato pag. 13. refert, Ill. Kluginum ipsum de hac difficultate secum communicasse; et Ill. Busch hoc omnino comprobans, ut dilatatorio suo orificium uteri dilatetur et irritetur, commendat hoc in casu, qua solactione saepius jam partus editur, aut si hoc non fit tamen difficultates, quae inducendae spongiae compressae obstabant, tolluntur. Hoc quidem propositum bonum tamen cum cautela exsequendum, ne nimis irritetur uterus statusque exoriatur inflammatorius. In tali casu sicut omnino ad partum praematurum promovendum optima successus expectatione sine ulla dubitatione novissima operandi methodus advocari potest, quae detecta et primum descripta est a Cel. Schoeller. Haec agendi ratio, qua vagina impletur globulis e carpia convolta, fere semper adhibita contra metrorrhagias periculosas e placenta praevia brevi post contractione uteri efficiebat, quamobrem a Cel. Schoeller ad partum praematurum producendum translata, bonum successum habuit. Omnino negare non licet hac methodo lenissime partum praematurum excitari, quum nullo modo irritationem dolorosam, aut intumescentiam uteri efficiat et fere ab omnibus feminis sine ulla paene molestia feratur, quae ei operationi magis confidunt, quum nulli

quiri instrumenta videant. Eo, quod vagina globulis
pletur, jam vagina et genitalia in universum ampli-
tatur et ad transitum foetus praeparantur, et irrita-
ne fit major et largior secretio muci, quae plurimum
dest in partu. Cetera commoda etiam haec methodus
assidet; nam etiam hic liquor amnii reservatur, situs
regulares foetus non sunt timendi neque compressio
is nimis acris; velamenta ovi orificium uteri ampli-
nt, collum uteri detergitur, ut breviter dicam, partus
nematurus artificialis valde similis fit naturali. Prae-
ea autem nunquam potest accidere, ut ratio operandi
nt volumus, non possit effici, quum prope semper
ile sit etiam in pelvi valde angustata et dislocata va-
eam globulis e carpia convoluta implere. Si tamen
quando, quod saepe fieri potest, variis ex causis dolo-
ad partum tamponem non excitantur, tum spongiam
mpressam inducimus, quod eo facilius instituetur, quum
aper orificium uteri tamponis irritatione aliquantum
apertum. Videmus igitur certis conditionibus unam
thodum alteram posse compensare. In universum
tem satis declaratum esse putamus, methodum illam
geniosam Ill. Klingii ceteris anteferendam esse. Quod
nique ad Hueteri mutationem methodi Schoelle-
nae attinet, credo, eam gravidis haud gratiorem
e futuram quam tamponis introductionem, quam ope-
culi vaginae fere insensibilem facere possumus; ne-
ea plus effici, aut citius partum provocari, quam
hoelleri methodo.

Quae quum ita sint, si respicimus et alia remedia
rativa, quibus per pelvim angustatam foetum felici-

ter perducere studemus, et progressus artis obstetriciae maximos, quibus nostra operatio jam nunc bene excolta est, non possumus operationem ad partum praematurum proferendum inter operationes obstetricias non referre maxime salutare. Praecipue usum excerebrationis et embryotomiae haec operatio coërcere posse videtur, et sane multum profuit, si agendi ratione ad naturae processum proxime accedente operationes usitatas, sed, ut ita dicam, naturae dissimillimas fere supervacaneas reddit; multum vero etiam conduxit, si matri in omnibus antegressis graviditatibus summis et acerbissimis doloribus cruciatae tandem infantem servat vivum, profuit denique multum, si finem summum et sanctissimum artis obstetriciae, quem praë omnibus ceteris disciplinis medicis habet proprium, ut duorum hominum vitam servet certo assequitur.

V I T A.

Ego Alfredus Schnieber a. MDCCCXXI. die
mensis Februarii Soraviae, Lusatiae inferioris urbe,
re Joanne Pistotheo, matre Sophia Eleonora
gente Klose, quos Deus optimus maximus vivos mihi
vosque adhuc servavit, genitus sum. Confessionem
profiteor evangelicam. Primis literarum elementis in
cola urbis civia imbutus, gymnasium Soraviense, quod
am nunc Adleri, viri eruditissimi et ornatissimi, au-
ciliis floret, per novem annos frequentavi. Maturitatis
testimonium adeptus, anni MDCCCXXXIX tempore pa-
tali in aliam literarum universitatem Lipsiensem abii,
ab Ill. E. H. Weber, penes quem illo tempore fa-
cultas academiae erant, inter cives academicos receptus,
ad eundem virum spectatissimum, tum Decanum, no-
men dedi. Interfui hisce scholis: Cel. Marbach de la-

gice et metaphysice, Ill. Schwaegrichen de botanica, Cel. Kühn de chemia, Ill. Fechner de physice et de calore separatim, Cel. Kneselike de encyclopaedia et methodologia, Ill. Weber de anatomia universa, Cel. Boek de anatomia generali et speciali. Anno praeterito in aliam Universitatem Vratislaviensem me contuli, ubi ab Ill. Hahn, tum fascis tenente, inter cives Universitatis receptus nomen dedi apud Ill. Henschel, tum Decanum. Hac in universitate interfui hisce scholis: Ill. Glocker de mineralogia, Ill. Gravenhorst de zoologia, Ill. Rohovsky de psychologia, Ill. Stenzel de historia annorum MDCCCXIII.—MDCCCXV., Ill. Puzkinje de physiologia et pathologia generali, Ill. Wenz de materia medica, Ill. Otto de historia foetus, qui duce etiam cadaveribus rite secandis operam dedi. Anno post adii hanc aliam Universitatem Fridericam Guilelmam et inter cives academicos ab Ill. Lichtenstein tum rectore magnifico, receptus, nomen dedi apud beatum Osann. Hic per biennium audiui disserentes: Ill. Juengken de chirurgia generali et speciali, Ill. Klug de arte obstetricia, de arte fascias chirurgicas rite imponendi, de ossibus fractis et luxatis, eundemque cum Cel. Froriep de akiurgia cum operationibus in cadaveribus institutis; Ill. Casper de medicina forensi, Ill. Schoenlein de pathologia et therapia speciali, Ill. Mueller de anatomia pathologica, Ill. Hecker de l

istoria medicinae una cum pathologia historica; Ill. Wagner de medica politia.

Exercitationibus interfui clinicis medico-chirurgicis Cel. Truessedt; obstetriciis et scholis circa morbos syphiliticos Ill. Kluge, chirurgicis et ophthalmiatricis Ill. Juengken et Ill. Dieffenbach; medicis Ill. Schoenlein et Cel. Wolff.

Quibus viris omnibus, optime de me meritis, quas possum maximas ago semperque habebo gratias.

Jam vero tentaminibus, tam philosophico quam medico, et examine rigoroso rite superatis, spero fore, ut dissertatione thesibusque rite defensis, summi in medicina et chirurgia honores in me conferantur.

T H E S E S.

1. **Causa mortis earum feminarum, quae post sectionem caesaream factam defunguntur, non est inflammatoria.**
 2. **Generatio aequivoca est neganda.**
 3. **Gradus lethalitatis sic dicti poni non possunt.**
 4. **Albuminuria non solius morbi Brightii signum est, sed in morbis accidit diversissimis.**
-

T H E S E S.

1. Causa mortis earum feminarum, quae post sectionem caesaream factam defunguntur, non est inflammatoria.
 2. Generatio aequivoca est neganda.
 3. Gradus lethalitatis sic dicti poni non possunt.
 4. Albuminuria non solius morbi Brightii signum est, sed in morbis accidit diversissimis.
-

NARROW GUTTERS

(1-2 CHARACTERS

LOST ON

SEVERAL PAGES)